

Tefilat Shabbat as a Commentary on *Vayechulu* and *Veshamru*

Source Sheet by David Fohrman / August 2019

ל"א ח"א 191

סידור אשכנז, שבת, מעריב, עמידה, קדושת היום א'

(א) אתה קדשת את יום השביעי לשמך. תכלית מעשה שמים וארץ. וברכתו מכל הימים. וקדשתו מכל הזמנים. וכן כתוב בתורתך:

סידור אשכנז, שבת, שחרית, עמידה, קדושת היום א'-ב

(א) ישמח משה במתנת חלקו. כי עבד נאמן קראת לו. כליל תפארת בראשו נתת. בעמדו לפניך על הר סיני. ושני לחות אבנים הוריד בידו. וכתוב בהם שמירת שבת. וכן כתוב בתורתך:

סידור אשכנז, שבת, מנחה, עמידה, קדושת היום

- (א) אתה אחד ושמך אחד ומי פעמך ישראל גוי אחד בארץ.
(ב) תפארת גדלה ועטרת ישועה יום מנוחה וקדשה לעמך נתת.
(ג) אברהם יגל יצחק ירנן יעקב ובניו ינוחו בו.
(ד) מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת ואמונה. מנוחת שלום ושלוה והשקט ובטח
(ה) מנוחה שלמה שאתה רוצה בה.
(ו) יכירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך:

דברים ה': י"ב-ט"ו

(יב) שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך | יהוה אלהיך (יג) ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: (יד) ויום השביעי שבת | ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ויבנתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגורך אשר בשעריך למנוחה ינוח עבדך ואמתך כמורך: (טו) וזכרת כי עבד ה' אתה בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה עליך | צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: (ס)

בראשית ב': ט"ו-י"ז

(טו) ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: (טז) ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מפל עץ הגן אכל תאכל: (יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:

בראשית א': כ'-ל"א

(כ) ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף ועופף על הארץ על פני רקיע השמים: (כא) ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה | הרמשת אשר שרצו המים למינה | ואת כל עוף כנף למינה וירא אלהים כי טוב: (כב) ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו | ומלאו את המים ביימים והעוף ירב בארץ: (כג) ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: (פ) (כד) ויאמר אלהים ים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיות ארץ למינה ויהי כן: (כה) ויעש אלהים את חיות הארץ למינה ואת הבהמה למינה וירא אלהים כי טוב: (כו) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים | ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמש על הארץ: (כז) ויברא אלהים | את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: (כח) ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים ים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: (כט) ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב | זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: (ל) ולכל חיה הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש

חיה את-כל-ירק עשב לאכלה ויהי-כן: (לא) וירא אלהים את-כל-אשר עשה והנה טוב מאד ויהי-ערב ויהי-בקר, יום הששי: (פ)

בראשית ב:א-ג

(א) ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם: (ב) ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה: (ג) ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות: (פ)

שמות ל"א

(א) וידבר יהוה אל-משה לאמר: (ב) ראה קראתי בשם בצלאל בן-אוּרִי בן-חור למטה יהודה: (ג) ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל-מלאכה: (ד) לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: (ה) ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל-מלאכה: (ו) ואני הנה נתתי את-אהל ואת-אבן בן-אחיסמך למטה-דן ובלב כל-חכם-לב נתתי חכמה ועשו את-כל-אשר צויתך: (ז) את-אהל מועד ואת-הארן לעדת ואת-הכפרת אשר עליו ואת-כל-כלי האהל: (ח) ואת-השלחן ואת-כליו ואת-המנרה והטהרה ואת-כל-כלייה ואת-מזבח הקטרת: (ט) ואת-מזבח העלה ואת-כל-כליו ואת-הכזור ואת-כנפו: (י) ואת-בגדי השרד ואת-בגדי הקדש לאהרן הפהן ואת-בגדי בניו לכהן: (יא) ואת-שמן המשחה ואת-קטרת הסמים לקדש ככל אשר-צויתך יעשו: (יב) ויאמר יהוה אל-משה לאמר: (יג) ואתה דבר אל-בני ישראל לאמר אך את-שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: (יד) ושמרתם את-השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל-העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: (טו) ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל-העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: (טז) ושמרו בני-ישראל את-השבת לעשות את-השבת לדרתם ברית עולם: (יז) ביני וביני בני ישראל אות הוא לעלם כי-ששת ימים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ וביום השביעי שבת וינפש: (יח) ויתן אל-משה פכילתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:

שמות ל"ב:א-ב

(א) וירא העם כי-בשש משה לרדת מן-ההר ויקהל העם על-אהרן ויאמרו אליו קום ועשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי-זהו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה לו: (ב) ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי:

שמות כ"ד:ט"ו-י"ח

(ט) ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: (י) ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: (יא) ואל-אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את-האלהים ויאכלו וישתו: (יב) ויאמר יהוה אל-משה עלה אלי ההרה והיה-שם ואתנה לך את-לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: (יג) ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל-הרה האלהים: (יד) ואל-הזקנים אמר שבו-לנו בזה עד אשר-נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי-בעל דברים יגש אלהים: (טו) ויעל משה אל-ההר ויכס הענן את-ההר: (טז) וישכן כבוד-יהוה על-סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל-משה ביום השביעי מתוך הענן: (יז) ומראה כבוד יהוה כאשר אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: (יח) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל-ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: (פ)

Bamidbar 12

ויאמר שמעו-נא דברי אסי-יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר-בו: לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא: פה אל-פה אדבר-בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה ביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה